

ART68 2016. 01. 31.

Lelkednek sem Art egy kis táplálék

2016. 01. 02. szombat

A nagy lencseevés

Helló Srácok! Jövőre veletek ugyan itt!

(Csak nem összetörni magatokat!)

2016. 01. 03. vasárnap Múcsarnok

Nicolas Schöffert mentünk nézni és még három kiállítást találtunk. HEURÉKA! összefoglaló címmel négy tárlat nyílt ősszel a Múcsarnokban. Mind a négy kiállítás a régi szép időket idéző, szuper munka volt. A tárlatok rendezése, mint maguk az anyagok, tökéletesek voltak. Még aznap feltettem a Facebookra a kiállítás hírért, mert január 31-én bezárják! Úgy gondoltam, Nektek Kedves ART leveleimet olvasók, „muszáj” látnotok, és amire e leveleimet olvasni fogjátok, a kiállítás már be is zár!

Idézet a Múcsarnok Művészeti(a)lapjából: (2015 IV. név.)

A legenda szerint, HEURÉKA! Archimédesz kiáltott így örömeiben, felfedezvén a fizika egyik fontos alaptörvényét. A HEURÉKA! azóta a felfedezés hívószava. Jókai Mór a Jövő század regényében egyetlen új anyag az „ichor” felfedezésével nyíló korlátlan lehetőségekre építi utópiáját. Hőse ebből az anyagból készíti fantasztikus üveget és gépeket.

A felfedezések mozzanatos jellege napjainkra elhalványult, s egy kimagasló tudományos teljesítmény sokféle tudást összegző csapatok kutatómunkájának eredménye. A művészet ugyanakkor mindmáig közvetlen kapcsolatban van a feltalálás, az alkotásélmény ősi, katartikus tapasztalatával.

Aki vette a fáradságot és megtekintette ezeket a tárlatokat, annak számára bebizonyosodhatott Archimédesz öröme, amit a kísérletezése, és annak eredményessége során átélhetett. Mi, látogatók, csupán csak csodálattal, ámulattal adózhatunk, annak a munkának, alkotásnak, leleménynek, felfedezésnek, amelyeket ezeken a kiállításokon láthattunk.

Nicolas Schöffer retrospektív kiállítása

A nagy kezdőbetűs Jövőt megelőlegező fénymágus életműve, maga a találmány. Gyerekkorunkból ismert játékunk, a prizma, itt hatalmas méretben fényprizmaként látható. Óriási szobrai jeladók és antennák egyszerre. Maketteken mutatják be terveit, amelyek csak részben valósultak meg. Az adott korban hatalmas munka volt a programozott fényjáték, a mozgó szobor ötlete és annak sajátkezű megvalósítása. (Kicsiben, természetesen!)

Olvastam, hogy ez a technika mára már elavult! Igen, de ez a kritika mégsem helytálló, mert mindent a saját korában kell tudni értékelni, ma már senki nem fest Mona Lisa-t!

A műgyűjtő Vörösváry Ákos

fantasztikus ember lehet, nem művész, hanem műgyűjtő. Csakhogy a gyűjtött tárgyakban, azok elrendezésével, összeállításával, alkalmazásával megtalálja a tárgyak hiteles helyét, új alkotás születik, amely a tárgyakat a művészet szintjére emeli! A látványkonceptiója, feltalálás!

Csobánc szőlőhegy, télen

Ez az alkotás egyszerű szőlőkarókból, gyökérből és egy Krisztus faszoborból áll.

Nyáj és pásztora

(Morzsoló székek a nyáj)

Keresztúton

(Fémből készült régi „fejfák”)

Malgot István szobrász, színházcsináló, filmkészítő, forgatókönyv író.....

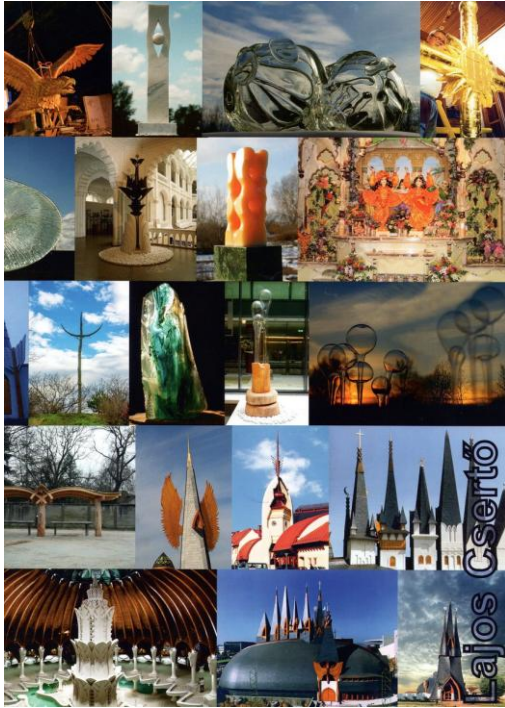

Mintegy harminc éven át színpadi művek rendezésével, díszletek készítésével foglalkozott. Színpadi munkáiban az emberi test mozgásvilágát ötvözte erős vizuális hatásokkal, tárgyakat, maszkokat, bábokat is használt a szöveg mellett.

Sajnálom, de nem ismertem ennek az embernek a tevékenységét, ha találkoztam is vele a színházlátogatásaink során, olyan egységes lehetett a tevékenysége, a beleolvadása az alkotótársai munkájába, hogy külön nem tűnt fel. Kutakodtam az Interneten Malgot István munkássága után, és ezt tanácsolom Nektek is, mert idevésni nem vagyok képes, azt a sok mindent, amivel foglalkozik.

Csertő Lajos polihisztor

A Duna vizét folyamatosan kiemelő óriáskerék

A Duna 275 folyami kilométeren folyik Magyarországon keresztül. Drága a szívünknek – és áradáskor a zsebünknek... Az elmúlt hatvan év alatt jelentősen csökkent az áruszállítás volumene a magyarországi személyszállítás szinte megszűnt, a mezőgazdasági céllal kitermelt víz mennyisége stagnál. Széttárt ujjakkal próbálunk hasznót meregetni, miközben a hatalmas "energiatáradat" kísérti az országából. Tervezni a helyi domborzat- és talajviszonyok ismeretében lehet. Budapestről a szerb határig 40-60 működő egységet lehet telepíteni.

Műszaki leírás: A lehorgonyozott úszótesten rögzített óriáskerék 60-80 m átmérőjű. Az áramló folyóvíz hajtja, ezért szükséges, hogy a kerék a változó vízszinttel szinkronban mozogjon. Mind a kétoldali lapátok, mind a tartály homorú kialakítású. Az aló pozícióban megtelt edények fent egy oldalra ürítenek a folyószint feletti 20-30 m-rel található gyűjtőmedencébe. A csatornahálózat és a víztározók kialakításával új-régi világ alakulhat Bács-Kiskun megyébe. Mezőgazdaság, állattenyésztés, haltermelés, konzervgyártás. Visszaállítható a kipusztult erdős felszín. Az Alföld félsivatagos részén a víz az életet jelenti.

A Dunánk, a mi vízünk, 6 000 m³/sec, használjuk!

Szintén fantasztikus ember, rengeteg mindennel foglalkozik, és mindenben fergetegeset alkot. Az egyik képen az alkotásainak sokaságából láthatatok párat, különböző területeken. A második kép pedig egy találmánya, vízkerék, amelyek a Duna (Tisza) vizét emelné át tároló medencébe, amellyel öntözni lehetne, nagy szárazság idején a földeket. A kép alatt a találmányáról szóló írás van, ha tudjátok, nagyítsátok fel, és olvassátok el, érdemes.

Az univerzális svájci építész-szobrász, Peter Zumthor szerint minden mű, „megtervezése” feltalálás. A Múcsarnok HEURÉKA! kiállítás együttese a feltalálás és fantasztkum jelenségárnyalatait, az utópia és a csoda sokszínűségét járja körül négy különleges, a valóságot, a határokat, a megismerés és a lehetetlent sokféleképpen megközelítő, sőt meghaladó művész munkáit bemutatva. (Idézet a már említett művészeti lapból való.)

Ezekkel a sorokkal maximálisan egyetértek, kifejezi azt, amit éreztem a kiállítás megtekintésekor, utána és az óta is!

2016.01.04. hétfő Vígszínház

1957-ben hatalmas filmsikert aratott Simone Signoret és Yves Mondtand főszereplésével készült francia-japán film, a **Salemi boszorkányok**. Ennek a filmnek színpadi változatát illetve Arthur Miller drámáját láttuk Istenítélet címmel a Vígszínházban, parádés szereposztásban.

Arthur Miller egy zseni volt, hogy egy kevés lakosú kisvárosban, tehát „kicsiben” be tudta mutatni, hogy hogyan terjed a hisztéria. Az emberek illetve egyes emberek, elképedve látják, hallják, hogy hogyan terebélyesedik a „hülyeség” és hogy vált át az addig „normálisnak” vélt emberek arculata, őrült, elvakult üldözővé, amit, ráadásul meggyőződéssel, tiszta szívből hisznek is. Továbbá, hogy hogyan bukik el a hisztériával szemben álló ésszerűség, tehetetlenül.

Érdekes megfigyelní, hogy a kialakuló helyzetbe, hogyan simul bele az egyes emberek önös érdeke, hogyan bomlasztja fel az addigi békés közösséget egy ilyen boszorkányüldözéses hisztéria.

A színészi alakítások pedig példaszerűek voltak. Rendezést is jónak lehetne tekinteni, ha azt a borzalmas, zajos, dobogós, ütemes zenélést, bocsánat zörejkeltést, ami csak a szövegértést zavarta, elhagyta volna a rendező. Elég zajos ez a darab, nem kellene mellé a sok zörej, csak a szövegértést zavarja. Bár lehet, hogy ismét tévedek, és mégiscsak a rendezőnek van igaza.

Lehet, hogy ütni, verni kell a nagydobot, hogy felrázza az embereket, vigyázzatok ismét rossz felé halad a világ. Valahogy meg kellene állítani ezt az őrületet!

2016. 01. 08. péntek Szabados **ZeneEst IV.** rész

Egyszámosok a rock zenében

Csak példákat tudok felsorolni, mert nagyon sok számot hallottunk:

Petula Clark: Downtown 1964.

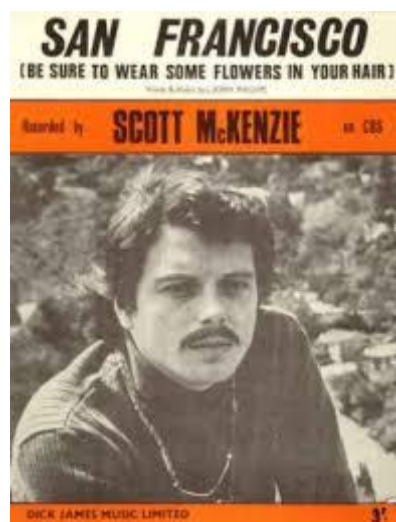
Scott McKenzie: San Francisco 1967.

The Nashville teens: Tobacco Road 1962.

The Trashmen: Surfin' Bird 1963.

Ebben a műfajban egyáltalán nem vagyok járatos, kimaradt az életemből ez a korszak! A címek, dalok kiválasztásában a Férjem volt segítségemre! Köszönöm.

Gratulálok Szabados, nagyon jó műsort készítettél.

2016. 01. 09. szombat Erkel Színház

Mesélek egy kis történetet: Esti mesét nézte a Kisfiam a TV-ben, ahol: A három kismalac és a farkas című rajzfilmet vetítették. Mese után megkérdezte a gyerekem: Miért bántják a malacok a farkast, hiszen ő nem tett semmi rosszat? Miért is? Nosza, írtam a TV-nek, akik kisvártatva elküldték, Mórincz Zsigmond verses meséjét azzal a kiegészítéssel, hogy a TV nem tehet semmiről, így szól a vers, és azért forrázzák le a farkast, mert ő az eredendő rossz. Tehát a farkas, mint olyan, magában hordozza a rosszasságot. Köszöntem szépen, és hogy magyarázzam ezt el a gyerekemnek?

Ez a történet jutott eszembe erről az operáról, amikor egy vénember akar házasságot kötni egy fiatal nővel. Miért is kell megbüntetni egy kissé idősebb embert, mert feleségre, családra vágyik? Benne van ugyanis a szövegekönyvben, hogy kedves, aranyos, házias, feleséget és sok-sok gyereket akar, akik majd körülötte hemzsegnek! Hát ez a törekvése bizony megghiúsul, mert a barátja és orvosa, valamint annak húga, rútul rászedik az öregembert! Megérdemli ezt a büntetést egy kicsit idősebb ember, aki „csak” boldog szeretne lenni? Egy idősebb ember is lehet „eredendően” rossz csupán azért, mert boldogságra vágyik?

Persze a világirodalom hemzseg az ilyen és hasonló, „rosszmájú” történetektől, de van szép példa is, például Csajkovszkij: Anyegin című operájában a Gremin herceg, aki feleségül veszi a nála jóval fiatalabb Tatjanát, a boldogságáról énekel, a mit sem sejtő Anyeginnek. Persze nem Happy End a vége Verdi: Don Carlos című operájának a vége, mert Fülöp király a fia hallgatólagos menyasszonyát veszi feleségül. Az opera rosszul végződik, de a történelemből tudjuk, hogy Erzsébet három gyereket is szült Fülöp királynak, aki (talán) mégsem volt olyan öreg! (Erzsébet belehal a harmadik gyereke szülésébe, és Fülöp újra megházasodik!)

De ismerjük Kodály Zoltán történetét, akinek első házassága Emma asszony haláláig tartott, aki 19 évvel volt idősebb a férjénél, majd Kodály elvette tanítványát Péczely Saroltát, aki viszonyt 58 évvel volt fiatalabb a férjénél. (Téma kimeríthetetlen, és senkise rossz „eredendően”!)

Az előadásról: Nagyon szívesen írom, hogy kiválóan teljesített az operaház társulata, nagyon jó énekeseket, pompás színjátszást láthattunk, hallhattunk!

2016. 01.10. vasárnap Amerikából jöttem..... Kevin & Serri

Nálunk.

2016. 01. 11. hétfő ...Kőbányára (is) érkeztem

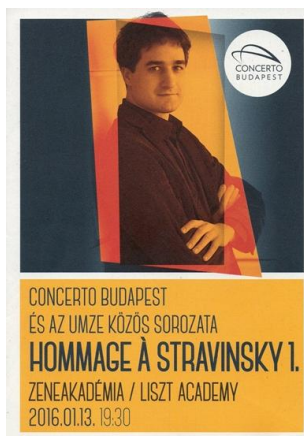
Gabinál, Jutkánál

Ez az utcatábla

nagyon tetszett nekik, ha jönnek legközelebb, ilyen táblát kapnak ajándékba!

2016. 01. 13. szerda Zeneakadémia

Ott elől a Szabados feje és háta látható!

Négy zenedarabot hallhattunk. Stravinsky: Zsoltárszimfóniája volt a csalétek, de a művek elhangzása után meg kellett állapítanom, hogy Stravinsky e műve egészen más, mint a többi, ami természetesen nem baj csak számomra ismeretlen, szokatlan volt és nem tudtam vele megbarátkozni. Tetszett viszont Bob Becker: Music on the Moon című műve. Az est egyértelmű felfedezése Fülei Balázs zongoraművész volt, aki eljátszotta Ravel: D-dúr zongoraverseny bal kézre, című művét, csodásan. Igaz néha felborult a Művész egyensúlya, mert a levegőbe emelte a jobb kezét, aztán leengedte, dolga nem lévén, csak repült egy picit. (Nehéz lehet így játszani!)

Paul Wittgenstein az I. Világháborúban elvesztette a jobb karját, az Ő kérésére írta Ravel a zongoraversenyt, de személyes konfliktusuk miatt Wittgenstein sohasem játszotta el e művet

2016. 01. 15. péntek

Szabados ZeneEst sorozatának V. műsora

Téma: a "Cigány és Klezmer Zene és Zenészek"
ami igen széles spektrumot ölel fel, a komolyzenétől,
az operán, a népzénén,
a világzenén keresztül a jazz-ig és a rock-ig

Érlelődik George Szabados teljesítménye. Nagyon sikerült műsort állított össze, amelyet nem csak hallgatni jó, élvezetes, de ismeretterjesztő is egyúttal.

A műsor végén azt kellett mondjam a Szabadosnak: Lassan jobb leszel, mint a Zeneakadémia! És ezt nagyon komolyan gondoltam!

Cziffra György is szerepelt a műsorban

A fogva tartása idején leromlott állapotú és elroncsolt kezű Cziffra György 1953-ban újra ebben az – időközben tovább züllő, illetve fellazulásnak induló – közegben talált megélhetést maga és családja számára..... Ebből az időszakból való a Vásáry Tamás által megörökített, oly jellemző párbeszéd részlet: „ – Kik négykezeseknek a hátsó teremben? – Ja, csak a Cziffra.”

(Idézet a Fidelio Különszám 2016/1. című műsorfüzetből származik a Cziffra György fesztivál alkalmából MOMKULT 2016. 02.19-28.)

Kérés a Szabadoshoz:

Liszt Ferenc: **Funèrailles** (Lazar Berman előadásában 11'36")

Ha megtalálnád Cziffra előadásában, az nagyon jó lenne. Állítólag ez Liszt legnehezebben játszható műve, ezért nagyon ritkán veszik műsorra a zongoristák. Amennyiben zongoraversenyekről szeretnél műsort készíteni, akkor ezt és Chopin két zongoraversenyét, valami Mozart C-dúr K467 zongoraversenyét szeretném hallani.

Ezek a javaslataim.

2016. 01. 16. szombat Katona József Színház

KATONAJÓZSEFSZÍNHÁZ.HU

FÉNYEVŐK

KOCSIS GERGELY · PÁLMAI ANNA · ÓNODI ESZTER · FEKETE ERNŐ
NAGY ERVIN · JORDÁN ADÉL · MÁTE GÁBOR · TASNÁDI BENCE
BEZERÉDI ZOLTÁN · KISS ESZTER · ÖTVÖS ANDRÁS
CSOMA JUDIT · LÉNYEL FERENC · PÁLÓS HANNA
VAJDAI VILMOS · MÉSZÁROS PIROSKA · TÓTH ANITA

BEMUTATÓ: 2014. FEBRUÁR 15.
RENDEZŐ: ASCHER TAMÁS

A Fényevők olyan emberek, akik elhiszik, hogy másoktól eltérően, nekik elégséges eledelel a fény. Külön embercsoport, akik a szellemi táplálék fensőbbiségét hirdetik – ám gyakran azoknak, akik szívesen ennének kenyeret. E darab hősei a művészet, a kormányzati ügyek közt is, a világ jöttéből menekülnek, az egzisztenciális problémák megoldására – hiszen mindenki számára megengedhető, de a fényevők nem sokat törődnek a közvetlen közelükben állókkal. Bőven helyesnek, létezésükre szorítottak a jelenkorban.

Maxim Gorkij 1904 és 1906 között írt önéletrajzi emlékiratait (Napok, A nap gyermekei, Barbárok). A trilogia köztörténet, a nap gyermekei Európa számos, rangos színházában játszottak napjainkban. Színházunk a darab addigig tartó változatát mutatja be.

K: Katona József Színház

KATONAJÓZSEFSZÍNHÁZ.HU

FÉNYEVŐK

MAXIM GORKIJ A NAP GYERMEKEI CÍMŰ MŰVÉET FORDÍTOTTA ÉS ÁDOLGOZTA RADNAI ANNAMÁRIA

PÁVEL PROTACZOV	KOCSIS GERGELY
LELA, A HÍD	PÁLMAI ANNA
JESZIN, A FELESEDÉ	ÓNODI ESZTER
DIMITRI VAGIN	FEKETE ERNŐ
BORISZ CSUPRINOV	NAGY ERVIN
HELENA, A HÍD	FELLATAR ANDREA / JORDÁN ADÉL
ANTONYINA, DADA	CSOMA JUDIT M.V.
NASZIN NYETSEVICS	MÁTE GÁBOR
WOL, A FAL	TASNÁDI BENCE
JESZIN, LAKATOS	BEZERÉDI ZOLTÁN
YONKIN, KÖZMESTER	ÖTVÖS ANDRÁS
FINA, SZOBALÁNY	LÉNYEL FERENC
AVDUTIN, JESZIN FELESEDÉ	PÁLÓS HANNA
ORVOS	KISS ESZTER
LELA, SZOBALÁNY	VAJDAI VILMOS
	MÉSZÁROS PIROSKA M.V. / TÓTH ANITA

Zene: Kovács Márton / Szakál Tamás, Németi Árpád / Porteleki Zoltán, Pagonyi András

DÖZSIT	KHÉLL ZSOLT
JELMEZ	SZAKÁCS GYÖRGY
FERT	BÁNYAI TAMÁS
ZENE	KOVÁCS MÁRTON
DRAMATURG	RADNAI ANNAMÁRIA
MOZGATÁSI	ZSIGO ANNA E.H.
ASZTALI	TINÁLD GYÖRGY

RENDEZŐ: ASCHER TAMÁS

JERŐK KAPITÁNY // 1052 BUDAPEST, PETŐFI SÁNDOR U. 6.
KATONAJÓZSEFSZÍNHÁZ.HU // SZERVEZÉS@KATONASZÍNHÁZ.HU // 266-5200

BUDAPEST KATONAJÓZSEF SZÍNHÁZ KÖZÖSSÉGI SZÍNHÁZ KULTÚRA színház.hu

K: Katona József Színház

A fényevők olyan emberek, akik elhiszik, hogy másoktól eltérően, nekik elégséges eledelel a fény.

Nem is olyan régen, pár évvel ezelőtt elítéltek egy házaspárt Magyarországon, akik ténylegesen hitték, hogy „napozással meg lehet spórolni a kenyeret”, amikor már majdnem éhen haltak, a kisgyerekekkel együtt, akkor letartóztatták őket veszélyeztetés indokkal. A hírek nem szóltak arról, hogy mi lett a további sorsuk.

Elveiben valami ilyesmiről szól Gorkij darabja, amelyet Radnai Annamária dolgozott át, sajnos nem tudom, hogy mennyire, és Ascher Tamás rendezett.

Olvastam valahol: *A liberális értelmiség hangzatos frázisokkal leplezett álforradalmiságát gúnyolja (Gorkij) a Nyaralók, 1904; A nap fiai, 1905; Barbárok, 1906 című, gondolatilag összefüggő dráma. A Fényevők, A nap fiai átirata.*

Jelen esetben azonban egy olyan embercsoportról van szó, akik a szellemi táplálék fensőbbiségét hirdetik - ám azoknak, akik szívesen ennének kenyeret. Tipikus orosz darab, annyiban különbözik a Ványa bácsitól, hogy, amíg Csehov szereplői csak várják, hogy történjen valami, addig Gorkij szereplői, látszólag foglalkoznak valamivel, úgy tesznek, mintha, amely ráadásul rendkívül fontos, jelentős munka lenne, és hisznek abban, amit csinálnak! Látszat tevékenységet folytatnak, csak hogy ebből megélni nem lehet, ezt, azonban csak a házvezetőnővé süllyedt Dada tudja, szól is a szerencsétlen, de mindig leintik! Sorsuk meg van pecsételve, és viszonylagos jólétük, addig tart, amíg van mit eladogatni, de az véges....

Talán itt rejlik az átirás eszmei mondanivalója, különben mi értelme lenne az egész bemutatónak?

Amikor már nem jön az Európai Uniótól a támogatás, és amikor már nincs gyár, üzem, föld, folyó, erdő, levegő, amit el lehet adogatni, akkor mi lesz?

2016. 01. 19. kedd MOM Park Cinema City Díszbemutató

Sajnálom Andriska, de ez a film sajnos most nem sikerült! Persze nézhető, persze lehet nevetni, persze, hogy jól teszi a Kern, amit tesz, mert Ő nem változik, Ő a KERN. És játszik Vele az egész Vígszínház, szinte a teljes alkalmazásban levő színészgárda. Össze vannak szokva!

Értem én az Andriskát, mert Ő színész, és az lehet, ami akar lenni. Ha karmester, akkor karmester, még a MŰPA-ban is lehetett! Ha pedig orvos akar lenni, akkor ír (írat) magának egy orvos szerepet. S lőn....

Majd, ha egyszer, nagy sokára, kényelmesen az ágyból nézhetem a TV közvetítést, amikor visszaidézik a bemutatót és levetítik Kern András filmjét, biztosan jól fogok mulatni és nosztalgizálni, hogy ott voltam a „díszbemutatón”.

Díszbemutató: Hát mit mondjak, nagyon tetszik nekem ez az amerikai mintára próbálkozó szerencsétlenkedés, amit láttunk. Rém ügyetlen mindenki, a színészek nemhogy kiállnának, hanem feszengve bujkálnak a kamerák elől. Egyáltalán nincsenek még csak csinosan sem felöltözve, nem hogy vagányan, vagy elegánsan! Eszenyi nem volt jelen, pedig kíváncsi lettem volna rá, hogy Ő hogyan kezeli ezt a helyzetet. Kern, „Kern-módon”, viccelve: Álljunk már ide gyerekek, hiszen csak ezt akarják ezek itt mind! - és a kamerákra mutatott. Vámos Miklós illedelmes, napközis módjára, és a sztár Liptay Klaudia, rém előnytelen ruhában egyáltalán nem hozta azt a formát, amit elképzeltem Róla. Ha egyáltalán nem akarnánk bárkit is utánozni, akkor lehet, hogy gördülékenyebb, elegánsabb lenne egy-egy ilyen alkalom, de így, egyszerűen csőd!

Sztár fal előtt az, én Sztárom!

2016. 01. 21 csütörtök Centrál Színház

Rájöttem, hogy előítéletes vagyok! Színházzal is, és a darabbal szemben is. A Centrál Színház hiába nevezte át magát, a közönségnek mégiscsak Vidám Színpad maradt, ahol Kabosok és Kibédik és Kazal Lászlók viccelődnek, nevetettek!

Régen sem jártunk sokat, ebbe a színházba, de mostanában egyáltalán, akkor most miért? – kérdeztem az Uramat. Hát már alig van színház, nézzük meg, hátha! – én meg morgolódtam, majd dühöngtem: Ezt a borzalmat! Aztán csak ámultam, hogy mégis elnevettem magam! Jó, hát, ha így van, akkor figyelek!

Nagyon mókás volt! Arról van szó a darabban, hogy amatőr színészek, abszolúte, amatőr módon - tudják magukról - és úgy is játszanak! Ettől lesz nagyon aranyos a darab, attól a nagy-nagy akarástól, amivel a tehetségtelenségüket szeretnék elfedni! A főszereplő nő modorosán túljátssza a szerepét, szögletes mozdulataival, valamiféle dívát akarna utánozni, és a teljes előadás alatt sem esik ki a szerepéből. A nyomozó, aki egy igazi Peter Falk-ot akar lemásolni, mert csak ilyet látott a TV-ben.

És van egy szereplő, aki a kislány stílusával, nagy mafla, bamba, esetlen mozgásával, a legaranyosabbá vált az előadás alatt. Ő az, aki a nem játszó pillanataiban, kiinteget az anyukájának a színpadról, éppen úgy, mint a kiscsoportos óvoda az első fellépésekor.

És a többiek, a kellékes kislány, aki mint gyertyatartó, szabályos kabarét ad elő, pedig nem is látszik, mert csak a kezét dugja át a kandalló párkányon! Fergeteges! Nem beszélve arról a jelenetről, amikor a halott szereplőt szeretnék kivinni a halottszállítók, de csak a két rudat emelik, mert a rajta fekvő ember súlyától leszakad a vászon, de úgy tesznek, mintha a művelet sikerült volna. A ráadás poén az egész jelenetben, hogy a „halott” meg akarja oldani ezt a bakit és „rejtett” mozgással kigurul a színpadról a leszakadt zöld vászonnal együtt. Ennél nagyobb baromságot ritkán lát az ember! (Az előttem ülő nő visítozott! Nem volt szimpatikus.) De ugyanennek a jelenetnek megismétlésekor, jó kis meglepetés éri a közönséget! Hatalmas derűtség a nézőtéren.

Nem is beszélve a színpadi díszletekről, amelyek az előadás során „eljátsszák”, hogy őket valóban „amatőr” módon rakták össze, leszakadnak a szereplők súlya alatt, és az előadás végére, szinte teljesen szétesnek, jelezve, hogy annyira „tákolták” őket, hogy még egy előadást sem bírnak ki. A Férjem azt mondta a végén, hogy szcenikai bravúr, úgy felépíteni egy díszletet, hogy csak akkor essen szét, amikor az a szerepe kell, de addig szépen megálljon! Valamint a kép is csak akkor essen le a falról, amikor kell! Továbbá még azt is mondta a Férjem, hogy ilyen az angol humor és a Szántónak, biztosan nagyon tetszene. Hát akkor rajta Szántó, lehet menni színházba.

Előbb a tartóoszlopot dönti ki valamelyik színész, de nem szakad le a manzárd, az majd csak akkor kezd el lejtőssé válni, amikor dramaturgiai szerepet tölthet be!

2016. 01. 23. szombat Katona József Színház

Szintén egy orosz darab. Azt mondják – általában -, hogy az oroszok isznak, tehát természetes, hogy egy orosz író erről ír. Miért más népek nem isznak? Bizony isznak! Hát akkor lehet általánosítani.

Ebben a darabban kivétel nélkül minden szereplő, ki ezért, ki azért taj-részeg az előadás elejétől a végéig. Miért jó ez? Miért kell a részegekről színdarabot írni?

Hát azért, mert egy részeg kimondja az igazságot, helyesebben kimondhatja az igazságot, következmények nélkül, hiszen másnapra nem emlékszik semmire, nem ő beszélt, hanem a bor belőle, arról pedig nem tehet!

Az élet bizonyos pillanataiban előfordul, hogy azt kérdezzük a másiktól, mi van veled, részeg vagy? Nyilván azért, mert tudva, tudjuk, hogy józan fejjel, bizony nem mondana olyat, amit mond, tehát részeg! De akkor az azt is jelentheti, hogy aki nem részeg nem mond igazat? Lehetséges! Lehetséges, hogy folyamatosan hazudunk? Szerintem igen! Vagy legalábbis nem mondjuk ki (-el) a teljes igazságot. Hát lehet, hogy azért íródott ez a darab, hogy meglássuk magunkat ezen „tükör” segítségével, hogy mennyire hazug világban élünk?

Igen, bizony ez így van! De miért? Egyszerű a válasz: Félnünk! Mindentől félnünk! Ez mostanában a trendi! Nem mondom ki a véleményemet, mert nem vagyok benne biztos, hogy a másik, hogy reagál! Félnünk, mert nem szeretnénk, hogy emberek megtudnák, hogy nem vagyunk vele egy véleményen! Például családon, vagy baráti körön belül lettek kitiltott témák, hogy ne kelljen színt vallani, hogy ne legyen veszekedés, hogy ne kerüljünk kínos helyzetbe, mert nem vagyunk egy platformon! Baj ez? Igen, nagyon nagy baj! Így nem lehet családot, államot teremteni, építeni!

A rendezőnek volt egy hatalmas ötlete, ami valamikor nagyon divatos volt, hogy a férfiak vitték – mintegy kímélve a hölgyet – a hölgy retiküljét! Ma már ez nem divat, természetesen. Azonban ennek a módinak a felidézésével, az én olvasatomban, harminc-negyven évvel ezelőttre tette a rendező, a darab történetének idejét. Mit mond a rendező: Én felidéztem azt a kort, Te pedig gondoldj, amit akarsz! Csakhogy az eszmei mondanivaló mégis ebben a gondolatmenetben rejlik: Újra itt van ez a hazug korszak! A színészek óriásit alakítottak!

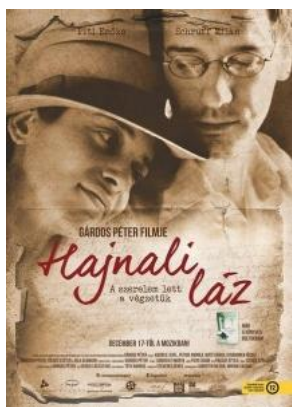
2016. 01. 26. kedd Budai Táncklub Kapás utca

Félévi balett bemutató Bárány Ilona osztály

Erőmon felüli minden törekvésem ellenére, a három lány közül, már csak ez az egy pici lány jár balettre! Nagyon drukkolok Neki és magamnak (csak bírjam szusszal), hogy még legalább két-három évig megmaradna a tánc mellett. Annyira szépen fejlődik tudásban és külső megjelenési formájában, hogy nagyon érdemes lenne Neki, továbbra is kitartania a balett mellett! Csak így tovább Liza!

2016. 01. 27. szerda Uránia Nemzeti Filmszínház Holokauszt emléknep

Keservesen szép filmet láttunk! A lágerek bezárása utáni történeésekről szól a film, aki túlélte a borzalmakat, nem biztos, hogy túlélte a felszabadulást, még akkor, sem ha ténylegesen élt még 70 évet!

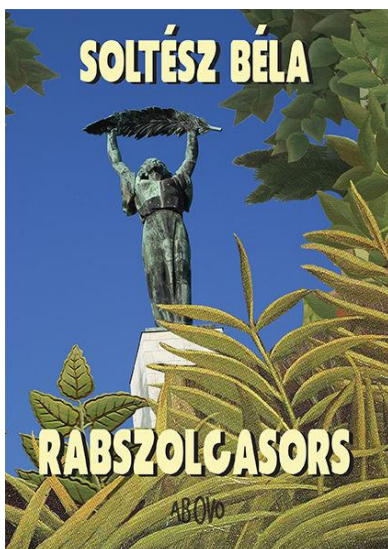
(Kertész Imre, mindent megírt a Sorstalanság /1975/ illetve Kaddis egy meg nem született gyermekért /1990/ és valószínűleg a többi könyvében is, de nem olvastam mindet!)

2016. 01. 29. péntek Szalon Meghívott előadó: **Soltész Béla**

Soltész Béla vagyok. Egyre inkább "író", mint bármi egyéb.

Könyveim: Clandestino - Egy év Latin-Amerikában (2012), Rabszolgasors (2014), Inbox (2015).
<http://clandestino.blog.hu/>

1989 – A rendszerváltás éve. Mai szemmel elképesztő dolgok történtek ekkor Magyarországon, például folyamatosan gyűjtöttek Isaura, a rabszolgalány kiszabadítására. Összejött egy csomó pénz, pedig Isaura nem volt valódi személy, csak egy sorozatszereplő. - Soltész Béla könyvéből ajánlunk részletet.

Egy alkalmi városnéző túrán, a túravezető fiatalembert „szedte fel” Szabados György barátunk, dicsérendő a Szabados: „nagy fogás” volt.

Valószínűleg Anikóval együtt, nemsokára, állítani fogjuk (ahogy beleolvastam a Rabszolgasors című könyvébe), hogy meg van Bächer Iván utódja, Aki szerintem nagyon egyetértene velem!

Egy biztos, rendkívüli Pasit ismertünk meg, akit érdemes követni!

(Nem tartozik szorosan a tárgyhoz, de ha már megemlítettek: Kedves Iván! Mindig emlékezni fogok Rád!)

2016. 01. 30. szombat Erkel Színház

Kis módosítás történt, de egyszer már láttuk ezt a műsort. Most azonban kaptunk értesítést, az Operaházból, hogy nem mennénk-e, kapunk kedvezményes jegyet! Menjünk? Hát persze, balettet mindig szívesen néz az ember! És mentünk.

Az első felvonás Fekete, Fehér - ellentétek vonzásában férfi és női balett, a modern tánc éppen elviselhető változata, szakmai bravúr, de a „civil” közönség számára, nem ad akkora élményt, mint egy táncosnak. Márpedig hat előadásnyi táncos nem él Magyarországon, még ha kivétel nélkül mindenki el is jönne az egyes előadásokra, akkor sem tudnák megtölteni hatszor az Erkel Színházat. (Ezért van az olcsó jegy!)

Hiába a sok jó táncos, a szünetben el is mennek páran, nagy kár, mert a második részben jött a „java”, Etűdök címmel!

Szabályos balett órát láthatunk és élvezhetjük végig! Az embernek eláll a lélegzete, amikor a táncosok lépéseit, spiccelését a forgásokat, ugrásokat látja. Szinte hihetetlen, hogy ezeket a figurákat, ilyen szinten meg lehet csinálni. És nem csak a szóló táncosok, hanem mindenki, aki a színpadon volt, teljesen egyenes spárgát ugrott a levegőben, szinte repültek a színpadon. Gyönyörűek voltak! Pedig csak egy igen szorgalmas balett órát láttunk, mert megengedték, hogy belessünk, vagy inkább, mint ahol mostanában voltam a Kapás utcai balett iskolában, nyitott órát tartottak.

Képek egy kb. 55 évvel ezelőtti balett órán készültek, a 4. vagyok.

Kivágás a Népszabadságból való:

Hihetetlen, de már a 2016-os évből is eltelt egy hónap, pedig nem is olyan régen, ettük együtt az Újévi lencsét!.

Kívánok Nektek jó egészséget erre és minden további évre, kellemes időtöltést és jó szórakozást a kultúra segítségével!

Csók és köszönet az Olvasónak

